

školní rok
2006-2007

ŠKOLNÍK

časopis Základní školy v Chrastavě

6

BIOLOGICKÁ OLYMPIÁDA

Tak jak se stalo již tradicí, nejlepší naši žáci se účastnili biologické olympiády v okresním kole v Liberci.

Letošní téma bylo **Jak zajistit přežití potomstva.**

V kategorii C se umístil na 5. místě Vojtěch Brodský a na 19. místě Kristýna Kostelencová. Z kategorie D se nejlépe umístila Nikola Struhovská na 8. místě, na 14. místě Markéta Kostelencová a na 15. místě Eliška Šormová.

Hana Nejmanová

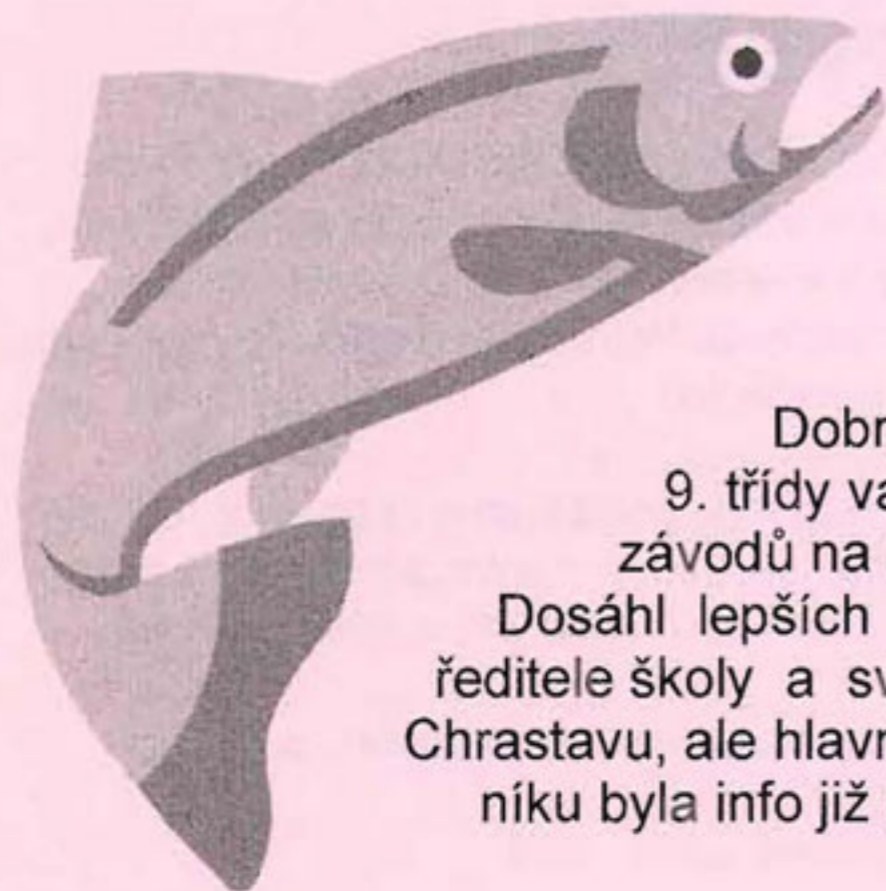
PŘEHLÍDKA DOVEDNOSTÍ V ANGLICKÉM JAZYCE

Dne 2. 5. 2007 se v odpoledních hodinách konala na ZŠ Chrastava již 3. přehlídka dovedností v anglickém jazyce pro žáky 1. stupně této školy. Žáci 3. - 5. ročníků reprezentovali svou třídu a pomocí říkanek, písniček a hrané pohádky předvedli nově získané jazykové dovednosti.

Přehlídky se ve svém volném čase zúčastnilo přes 60 dívek a chlapců. Každý výkon byl odměněn bouřlivým potleskem od publika, památečním diplomem a drobnými sladkostmi od organizátorů, kterými byli vyučující anglického jazyka ZŠ Chrastava. Další ročník této přehlídky se bude konat příští školní rok.

Těšíme se opět na vysokou účast a další kvalitní výkony zúčastněných.

Pom a vyučující Aj

ÚSPĚCH MEZI RYBÁŘI

2. 5. 2007 obdrželo ředitelství ZŠ v Chrastavě následující e-mail. Přáli bychom si, aby takových zpráv chodilo na naši školu co nejvíc.

Dobrý den, chtěla bych vás touto cestou informovat o reprezentaci žáka 9. třídy vaší školy Jana Böhma, který se dne 29.4. zúčastnil našich rybářských závodů na Malé Skále a s přehledem (úlovek 2, 47 m) je vyhrál.

Dosáhl lepších výsledků než-li muži předchozí den. Zaslouží si tedy alespoň uznání ředitele školy a svých spolužáků za pěknou reprezentaci. Tímto nejen zviditelnil město Chrastavu, ale hlavně vaši školu, o které mimo jiné hovořil s novináři. V Libereckém deníku byla info již uveřejněna.

Hana Randáková

GLOBALNÍ PROBLÉMY LIDSTVA

O úvaze jsem měla hned jasno, poněvadž jsem přesně věděla, o čem psát. Nevíte? No přeci o kácení deštných pralesů, ale spíše lesů. Podle mě je největší problém v tom, že lidský život je příliš krátký na to, abychom něčeho litovali, a tak každému jde jen o to, aby měl rychlé výnosy a výhody. Kdybychom žili 700 let a lidé si na vlastní kůži užili všechno, co napáchali, museli by se chovat určitě jinak. Nezřízená honba za penězi a bohatstvím způsobí zhoršení životního prostředí pro příští generace.

Musíme si uvědomit, že to nejen Americe, ale především celému světu způsobí značné problémy, například klesání a stoupání teploty, tání arktických ledovců a růst hladiny moře, které zmenší světadíly. Co asi budou dělat američtí obyvatelé, až uvidí, jak se jim ztrácejí před očima velká a významná města jako jsou New York a Washington?

A tak se ptám, byli byste schopni vykácet poslední zbytky vzácné dřeviny, která je na světě jen na jednom místě a naneštěstí právě v Americe? Kdybyste to přece jen dokázali, byli byste k sobě tak sebekritičtí a uznali chybu? Já osobně si myslím, že to nedokážete, a proto si z toho Američané nic nedělají. Přitom porážejí denně asi 30 hektarů lesa, který je pro nás tak nesmírně důležitý, jen aby vytěžili železo či vzácné dřevo nebo pěstovali ovoce. Má to smysl vykácet deštný les, který roste víc jak sto let, jen aby se pěstovalo ovoce maximálně 10 let, neboť za tu dobu se půda zcela znehodnotí? Ani nové domy zde nemohou stát, protože vše pohltí moře a bude to tu jako dřív, jen jeden velký oceán.

Jestli to takhle bude půjde dál, lidstvo nebude mít šanci přežít. Začnou války o území a mnoho lidí zemře. Můj názor je, aby lidé nebyli hloupí a konečně začali myslet hlavou. Myslíte si, že se dá svět zachránit?

Ne, protože lidská naivita je tak velká, že jednou zahubí svět. Ale co vy? Jak proti tomu zakročíte? Odpověď je jasná, nezmůžete nic, protože nemáte šanci změnit svět. Měla by americká vláda na to doplatit sama a ne, že s tím stáhnou celý svět. Všichni si myslí, že zde budou žít v klidu až na věky. Realita je zcela jiná. Na konci 21. století zde budeme mít ještě větší problémy, neboť vědci zjistili, že od roku 1850 stoupla teplota o 0,8°C. Řeknete si, že to není moc, ale je. Globální oteplování stoupá a bude stoupat.

Na prvním místě v produkci nejvíce skleníkových plynů je USA. To se dalo čekat!

U nás se budou dít věci. Evropě hrozí sušší jeh a zhoršení podmínek pro chov a zemědělství, což se odrazí v rozpočtu. Budou posuny vegetačních stupňů na sever, méně pitné vody a především záplavy a horké vlny.

Jste spokojení s tím, kam se ubírá svět?

Domnívám se, že když se zastaví kácení deštných lesů a omezí se výroba, dá se zabránit škodám, a to velkým.

Závěr? Už ano, shromáždila jsem si informace a jde mi z toho hlava kolem.

(Z.Gombosová, VIII.A)

Obhajoba přísudku

Bez přísudku se pořád budete jen nudit. Ba ani to, beze mě byste se nemohli vyjadřovat, protože byste nevěděli, jak se to dělá.

Já jsem potřebný více než všichni. Ostatní klidně zrušte, já vám postačím.

(L.Hoblíková, VIII.A)

Obhajoba předmětu

Jsem předmět a radím vám, abyste mě nezrušili, protože jsem přítel pádů, kromě 1. pádu, toho nemám rád.

(D.Jon, VIII.A)

NAŠE TŘÍDA PŘED ZRCADLEM

Jak je všem známo, zrcadlo mění pravou stranu za levou a naopak. Co kdyby takto měnilo vše? Zlí by byli hodní, vysocí nízcí a krásní oškliví. Jen si zkuste představit takového Vaška, jak je hodný, neprovádí žádné lumpárny a učí se na jedničky, nebyloby to podivné? A co Kristýna? Z té by se stala gaunerka každým coulem a její známky? To by byla škoda mluvit.

Z Ládi by se stal čahoun a Tomáš by měřil metr padesát. Petra by byla zdravější nežli ryba, v důsledku toho by se stala žákem, který je stále ve škole.

Proč ale všechno tohle uvádím?

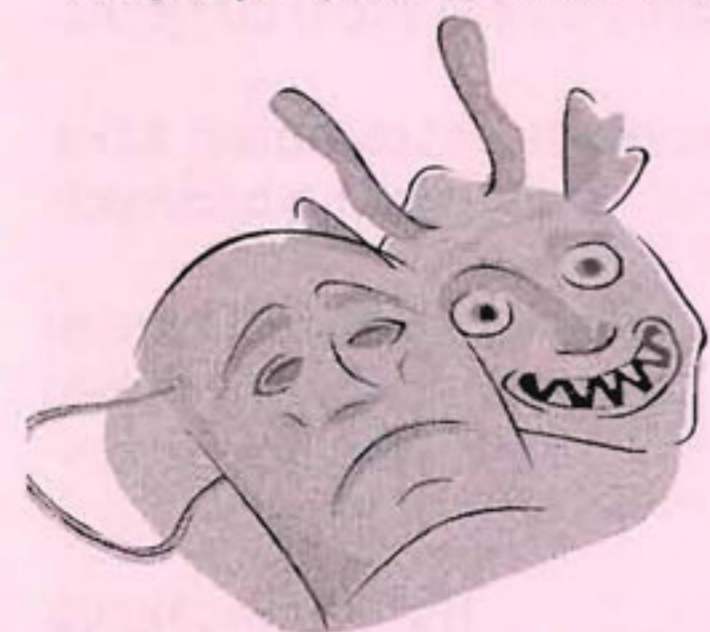
Opravdu chceme být někdo jiný, krásný, hodný, zdvořilý, jestliže jsme ta špína a opačně?

Možná se to ze začátku zdá být krásné, ale podle toho, co si myslím já, nebylo by to nic moc. Sice by se špatné věci staly dobrými, ale dobré zase špatnými. A vůbec. Chceme být někým jiným? Nejsme snad dobří žáci?

Přiznávám, někdy zlobíme, to ale neznamená, že musíme být úplně špatní a na kost zkažení. Stačí se jen lépe podívat.

Raději ale ne do zrcadla. Nikdy si nemůžeme být jistí, co se stane.

(L.Hoblíková, VIII.A)

PUTOVÁNÍ PO OKOLÍ - HAMRŠTEJN

Dne 19.4. 2007 se všichni žáci speciálních tříd vydali na prohlídku zříceniny hradu Hamrštejn, který je od Chrastavy vzdálen asi 3 km. Hamrštejn leží vysoko na skalnatém ostrohu nad Lužickou Nisou. Žáci se po prohlídce zříceniny dozvěděli, že ve středověku hrad chránil především cestu z Liberce do Žitavy a blízké doly na vzácné kovy. Dodnes se z něho zachovala obvodová hradební zeď, vysoká skoro 2 m, zbytky dvou věží, zdiva obytné budovy a ve skále vytesané sklepy.

Cílem naší pěší túry bylo nejen prohlížet památná místa v Chrastavě a v okolí, ale i při různých soutěžích se více poznat, zlepšit atmosféru ve skupině, umět spolu bez agrese komunikovat.

Zkrátka získat nové informace a užít si radost ze hry.

D. Nováková

DOPRAVNÍ SOUTĚŽ

Každý rok pořádá Kabinet dopravní výchovy v Liberci soutěž mladých cyklistů. Ta probíhá v několika kolech. Nejdříve v okrskových, kde závodila dvě družstva naší školy. Družstvo v kategorii II., ve složení J.Žemlička, M.Štašík, M.Tvrzníková, P.Pelantová neztratilo v okrskové soutěži ani jeden bod a postoupilo do oblastního kola v Liberci na první pozici. Letos se podařilo i družstvu kategorii I. ve složení Z.Novák, S.Nejman, J.Mráčková a M.Kostelencová postoupit do oblastního kola na 5.-6.místě.

Soutěž se skládá z disciplín

- pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích
- teoretická a praktická část
- jízda zručnosti
- zásady poskytování první pomoci

V oblastním kole v Liberci naši žáci v kategorii II. obhájili 2. místo z loňského roku a družstvo kategorie I. se umístilo na místě prvním a postupuje do krajského kola, které se uskuteční 7.-8. června v České Lípě. Kromě diplomů si žáci domů odvezli i věcné ceny. Všem blahopřejeme za velmi pěkné umístění a přejeme v další soutěži hodně úspěchů.

Hana Nejmanová

ČTVRTÝ DOPIS 8.C PRAZE

Naše milá Praho,

Sliby se mají plnit. Na podzim jsme si domluvili rendez-vous, 17. května jsi nás zase přijala s otevřenou, rozkvetlou a voňavou náručí. Chtělo by se říci, že už Tě známe jako své boty, ale i ty staré boty nás někdy překvapí. A Ty, Praho, nezklameš a překvapíš vždy. Orloj, Karlův most a Hrad vidět třeba desetkrát je stále málo. Výstižně to zhodnotil žák Slávek při pohledu na slavnostní střídání Hradní stráže: „Ty jo, to je teda hustý, tady je pořád na co koukat...“ Největší zážitek ale byla projížďka lodí po Vltavě! Podívali jsme se Ti, milá Praho, tak trochu pod sukně, prohlédli jsme si Tě očima starých hasrmanů. Paráda!

Měl jste pravdu, pane Jirásku, když jste napsal: „Tys hlava a srdce vlasti, Tvá sláva a Tvé pokoření byly slávou a pokořením všeho národa. Milá jsi a drahá všem věrným Čechům.“

Hana Šnýdlová, Eva Kašková a žáci 8. C

MÁ VLAST JSOU ČECHY

Má vlast jsou Čechy. Jsou překrásné a lidé sem jezdí z dalekého okolí. Naše hory jsou stále krásné jak na jaře, kdy se turisté sjíždějí i z jiných míst a zemí, tak v zimě, kdy sem cizinci a hlavně Češi jezdí, aby vyplňovali jak krátké sjezdovky, tak i ty dlouhé. Lesy i louky jsou tu každým ročním obdobím hezčí a hezčí a naše cesty a cestičky vás k našim krásám země dovedou. Mezi ně patří i památky naší země, které podle mě patří mezi nejkrásnější na světě.

Naše hymna se nás ptá, kde vlastně žijeme a my pomalu poznáváme, že náš domov je tady v krásné zemi české, naší vlasti, proto chraňme ji a pomozme jí ke krásnému vývoji. Protože ty všechny špatnosti nám naše země oplatí. Když je neoplatí nám, tak později našim dětem.

Strach z hrozby je silný a ponese se generace a generace. Když už se máme bát, tak si naši vlasti užijme tak, že o ní budeme psát básně, knihy a zajímavé kroniky, které si budou číst další generace a generace mladých i starších lidí, kteří, jak už doufáme, budou mít svou zemi, svou vlast tak rádi, jako ti, co o ní své kroniky, knihy a básně psali a píšou, malovali a malují, poslouchali o ní a nadále a nadále poslouchají.

Nikola Marečková, 7. C

SOUSTŘEDĚNÍ AEROBIKU - SEČ

Stejně jako v loňském roce i letos jsme uskutečnili soustředění aerobiku (7.5. - 11.5.2007). Zavítali jsme na největší přehradní nádrž v Železných horách - Seč. Vodní nádrž, jejíž hladinu zpestřuje ostrov s lesíkem, je obklopena zalesněnými kopci a skalami se zříceninami hradů Oheb a Vildštejn. Pod zříceninou hradu Vildštejn je vybudován krátký tunel. Hned první den naše kroky mířily k přehradě, kde se všem moc líbilo. Druhý den začal trénink, kde se všichni před zrcadly mohli zdokonalovat - jak v krocích, tak také správné držení těla, zkoordinovat nohy a ruce.... Trénink probíhal po celou dobu pobytu vždy v dopoledních hodinách a odpoledne po odpočinku jsme vyráželi do okolí Železných hor.

V úterý všichni v pláštěnkách (naštěstí jen chvíli, počasí k nám pak bylo vlídnější) dobývali zříceninu hradu Oheb. Hrad se nachází na vrcholku skalnatého rulového výběžku nad Sečskou přehradou. Jméno hrad dostal podle řeky, která zde mění směr toku prudkým ohybem téměř o 180 stupňů. Také řeka Chrudimka se podle tohoto ohybu dříve nazývala Ohebka. Kousek od hradu Oheb na druhém břehu Chrudimky nad silničním tunelem u hráze Sečské přehrady se nacházejí zbytky zříceniny drobného hrádku Vildštejn, který je nepřístupný.

Ve středu jsme zamířili ke zřícenině hradu Lichnice. Tento hrad se nejdříve jmenoval Lichtemburk. Bohužel na příkaz Ferdinanda III. byl zbořen. I když to přímo neznamenal zkázu, způsobil tento rozkaz jeho pozvolný úpadek a později zpustnutí této kdysi hrdé pevnosti.

A co se nám nejvíce líbilo? Čtvrteční návštěva skanzenu Veselý kopec! Zde je soustředěna ukázka lidového stavitelství z oblasti českomoravského pomezí a Železných hor.

Jednotlivé zemědělské usedlosti jsou volně rozptýleny v původním krajinném prostředí a dokládají způsob života a hospodaření drobných rolníků od poloviny 19. století do poloviny 20. století. Součástí skanzenu jsou technické památky na vodní pohon tvořící ojedinělý soubor skládající se z mlýnu, olejny, varny povidel a stupniku na tlučení třísla.

Během celého pobytu děti plnily různé úkoly, které vyvrcholily poslední večer, kdy si děti ověřily svoji nebojácnost a odvahu při stezce odvahy (posledním úkolem bylo podepsat se u hradního ducha Ohebky). Všichni to zvládli na jedničku.

Škoda jen, že všechno jednou musí skončit, a tak skončil i náš pobyt na Seči.

Na závěr pobytu vystoupily děti před kolektivem pracovníků Junior centra.

Loučíme se krásnou přírodou Železných hor, a někdy příště nashledanou !

Marie Hájková, Aerobik „Beruška“